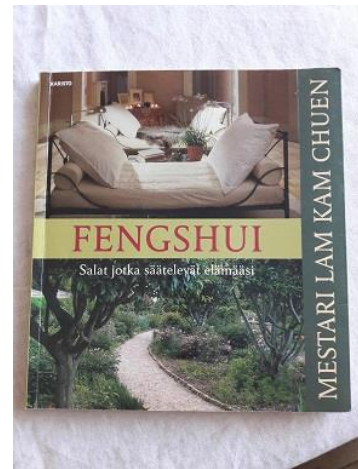

Kokemuksia matkan varrelta

Minulta on muutamaan otteeseen kysytty, että kuinka ajauduin fengshuiin pariin ja *miksi*. Lyhyestä virsi kaunis; elämä oli yhtä kamppailua ja uuvuin siihen tunteeseen, että kotimme vastustaa minua. Tosin se ei ollut tarinan alku, vaan opintojeni alku.

Olin tutustunut fengshuihin jo paljon aiemmin, mutta vasta muutettuani ensimmäiseen itselleni mieluisaan kotiin 90-luvun loppupuolella, pieneen 30-luvun mökkiin teollisuussavupiippujen varjoon, kokeilin fengshui-oppeja käytännössä ensimmäistä kertaa. Omistamani *mestari Lam Kam Chuen fengshui-kirja* auttoi minut alkuun, ja kokemukseni olivat todella myönteiset. Minulla oli töitä valittavaksi asti, esimies tarjosi lisäkoulutusta työnantajan kustannuksella sekä etenemismahdollisuuksia, rahaa oli säästössä, ystävät olivat lähellä ja pientä säpinääkin oli parisuhderintamalla, mutta en ollut asennoitunut kuitenkaan vakavaan suhteeseen; olin erittäin tyytyväinen elämääni siis. Ja sitten tapasin tulevan mieheni, mistä seurasi aivan toisenlainen tarina.

Päätimme muuttaa silloin vielä miesystäväni kanssa yhteen ja koska minä kieltäydyin muuttamasta sisämaahan ja hän ei missään nimessä halunnut muuttaa minun asuinseudulle, päädyimme kompromissiin; muutimme siis länsirannikolle, pieneen idylliseen kaupunkiin, minne kummallakaan ei ollut sen suurempia siteitä. Verkot veteen siis ja asunnonhakuun! Päädyimme vuokraamaan rivitalokolmion, joka oli suhteellisen valoisa, mutta sijaitsi hiukan syrjässä. Ensimmäisen ikävän kokemuksen asunnon sijainnista koimme jo muuttoa tehdessämme; kilometrin etäisyydellä sijaitseva kaatopaikka hajuineen pilasi tunnelman. Matalapaineella ja tietyllä tuulensuunnalla haju tunkeutui sisään kuin kutsumaton vieras ja se haju tarttui ikävästi jopa vaatteisiin. Varsin pian muuttomme jälkeen loukkaannuin pahasti, mitä seurasi leikkaus ja liki puolen vuoden toipumisaika. Säästömme hupenivat pikavauhtia ja kohtasimme erinäisiä vastoinkäymisiä, mutta tilanne muuttui jälleen yllättäen.

Olimme molemmat hämmästyneitä raskaudestani, sillä oletin olevani ”liian vanha” jo äidiksi. Tosin perheenlisäys oli ihana yllätys, mutta miesystäväni

runsaiden poissaolojen tähden oli jälleen harkittava muuttoa, sillä paikkakunnalla ei ollut tarjolla minulle minkäänlaista turvaverkkoa. Ja pääsisimmehän vihdoinkin siitä häiritsevästä kaatopaikanhajusta! Pikaisesti etsimme uuden asunnon ja päädyimme itärannikolle. Meillä oli pankista jo lainalupaus, mutta ei sopivaa kohdetta, joten asetuimme asumaan vuokralle, kunnes löytäisimme unelmiemme kodin. Muutimme väliaikaiseksi aiottuun asuntoon, mikä ei ollut kummallekaan mieluinen, muuta kuin sijainniltaan; se oli lähellä keskustaa, puistonäkymällä. Tai niin kuvittelimme. Varsin pian muuttomme jälkeen puistikon puut kaadettiin ja kaivinkoneet ja verkkoaidat valtasivat alueen. Elämässä seurasi katastrofi toistaan, mutta onneksi molemmilla oli yhä työnsä. Avioiduimme ja pian sen jälkeen mieheni joutui mustamaalauskampanjan kohteeksi, millä oli vakavat seuraukset. Vauvamme syntyi komplikaatioiden kautta ja alku oli vaikeaa yksin sairaan vauvan kanssa, sillä mieheni joutui jälleen palaamaan työmaalleen, vauvan ollessa vain 5 päivää vanha. Naapurit eivät sietäneet vauvan itkua sen enempää kuin myöhemmin taaperon leikkien ääniä. Asuminen oli muuttunut sietämättömäksi.

Olimme vuoden päivät kiertäneet lähialuetta, liki 50km säteeltä etsien sopivaa kotia pienelle perheellemme. Mikä oli mielestäni mieluisa, ei kelvannutkaan miehelleni. Ja kohteet jotka olisivat tyydyttäneet molempia, olivatkin reilusti yli budjettimme. Siihen mennessä olin ehtinyt lukea mestari Lam Kam Chuenin fengshui- kirjan jo

hiirenkorville ja osasin jo alkeellisesti lukea muotoja, joten pyrin huolellisesti myös tutkimaan harkinnassa olevien myyntikohteiden ympäristön.

Asuntomme alkoi tuntua yhä vaan ahdistavammalta ja lisäksi havaitsimme asunnossamme hometta. Lapsemme oli edelleen sairas ja uupuneena yritin jatkaa asunnon metsästystä mieheni poissa ollessa. Homeongelma paheni ja terveystarkastaja asetti asunnon lopulta asumiskieltoon, joten oman kodin etsintä alkoi saada jo paniikinomaisia piirteitä, varsinkin kun huomasin olevani jälleen raskaana.

Olimme puun ja kuoren välissä; pankki oli ehdoton lainasumman suhteen, tarjonta oli varsin heikkoa ja meidän oli pakko päästä pois väliaikaishuoneistamme. Päädyimme lopulta tekemään pikaiset kaupat pienestä 30-luvun ok-talosta, jota inhosin selittämättömästi alusta alkaen, mutta

vaihtoehtomme olivat vähissä. Joten omistimme siis rähjäisen vanhan talon, jälleen kaatopaikan läheisyydestä, mutta talossa muodot olivat siedettävät, mutta eivät kuitenkaan suotuisat. Talon sijainti oli tosin mieleinen;

merenrantaan oli vain muutama sata metri, alue oli idyllinen ja rauhallinen ja luonto lähellä. Mutta rähjäinen talo oli masentava, likainen ja kylmä; vastenmielinen siis kaikin puolin. Reilu viikko muuttomme jälkeen aloitimme purkutyöt ja 9 vuotisen yhteisen remonttitaipaleen, missä ehdimme kokea liki kaikki kuviteltavissa olevat katastrofit, mutta myös suurta onnea ja vaurautta.

Talomme oli edellisen kerran pintaremontoitu reilu 20 vuotta aiemmin ja laajennettu 90-luvun loppupuolella, eli elämisen jäljet olivat kuluttaneet kaikki pinnat nuhjuisiksi. Lisäksi talo vuoti kuin seula; lämpö karkasi ulos ja silloisen makuuhuoneemme nurkka jäätty pakkasilla sisäpuolelta. Asustin ensimmäiset talvet lastemme kanssa talon ainoassa huoneessa, missä oli tulisija ja kyllin lämmin ja jouduimme myös sijoittamaan ison akvaariomme huoneeseen. Viereinen huone purettiin ns. luita myöten, jotta saisimme sen lisäeristettyä. Elämä oli päättymättömältä tuntuva remonttia imetysten välissä. Mieheni oli ollut varsin pitkään tyytymätön työpaikkaansa ja oli hautonut hartaasti ajatusta ulkomaille lähdöstä. Kun hänelle tarjoutui tilaisuus lähteä Persianlahdelle, remonttimme jäi varsin ikävään vaiheeseen. Taloudellinen tilanteemme kuitenkin koheni huomattavasti; oli suorastaan hämmentävää, että rahaa oli yli tarpeiden. Lasten nukkuessa päiväuniaan minä jatkoin remonttia yksin. Kunnianhimoisesti tasoitin, hioin, maalasin, paneloin, tapetoitin ja listoitin. Hankin porinmatin remontin alla olevaan huoneeseen, että saisimme lämpöä sinne. Kun huone oli vihdoinkin valmis, koin valtavaa voitonriemua; voisimme vihdoinkin muuttaa valoisaan ja kauniiseen huoneeseen! Mutta riemuni jäi lyhyeksi.

Miltei kaksi vuotta peruskorjasimme kahta seuraavaa huonetta; tilat olivat kokonaan ilman alapohjaa ja olimme joutuneet purkamaan välikatkon ja seinät paljaalle hirrelle päästäksemme vaihtamaan lahoja hirssiä. Olimme ilman keittiötä myös.

Asuimme olohuoneessa ja kiersimme eteiseen, vessaan ja kylppäriin ns. lehmänsiltaa pitkin. Sairastuin vakavasti; ensin diagnosoitiin uupumuksesta johtuva keskivaikea masennus, heti sen jälkeen sappikivet ja ollessani sappileikkausjonossa sairastuin kesken raskaimman remonttivaiheen korkeaan kuumeeseen, johon hoidot eivät tehonneet ja sain lopulta verenmyrkytyksen. Kaiken tämän koin niinä kahtena vuotena, jolloin kaksi kolmasosaa kodistamme oli peruskorjauksen alla. Terveyteni oli mennyttä, lapsetkin sairastelivat, mutta mieheni porskutti edelleen hyvinvoivana, eläen huikeaa nousukiittoa työelämässään. Perheemme eriarvoisuus vaivasi minua ja kun vihdoinkin toivuin hieman ja pääsin jaloilleni, sekä vaivalloinen, raskas remonttirutistus oli hetkellisesti ohitse, päätin ottaa asioista selvän; mikä taloamme vaivaa?

Nyt alkaa tarinan varsinainen fengshuin riemuvoitto! Kutsuin kotiimme muotoihin ja lentäviin tähtiin erikoistuneen fengshui- konsultin. Yli puolet kodistamme oli yhä remontoimatta, mutta koska kokemukseni oli niin rankka, minua suorastaan pelotti jatkaa myöskään sitä. Konsultti haastatteli ja tutki kotimme ja niin moni minua vaivannut asia sai selvyyden. Talomme suosi ensinnäkin miestäni; talon muodot tukivat häntä, häntä tuki oikea vuori lohikäärmepuolella. Mieheni ja poikani saivat myös tukea talon takaa yang-puolella, mutta myös talon yang-puoli oli selkeästi korkeampi ja suotuisat vesitähdet avustivat hänen mingguaansa taloudelliseen menestykseen. Sain myös selityksen minun sairasteluihin; talon yin- puolella oli heikko tuki talon takana, tiikeri- puolella maa vietti alaspäin merelle asti, oma vuoritähteni oli vailla ulkoista tukea, sillä ”vuori oli vajonnut mereen” ja lisäksi siihen kohdistui kontrolloivaa voimaa epäajankohtaisen ja aggressiivisen vesitähden taholta, jota samainen meri aktivoi. Lasten nahistelu ja sairastelu selittyi samoin: lasten mingguaa vastaavat vuoritähdet olivat heikentyneet ja niihin kohdistui myös kontrolloivaa energiaa vesitähden taholta. Fengshui- konsultti avasi kokonaisen uuden maailman minulle konsultaation kautta. Kaikki tuntui niin järkeenkäyvältä ja selkeältä, vaikkakaan en ymmärtänyt juurikaan mitään lentävistä tähdistä, mutta haluni oppia enemmän oli syntynyt.

Sain konsultilta hyviä vinkkejä ja neuvoja, kuinka *silloittaa ja vahvistaa* näitä heikenneitä vuoritähtiä. Sain myös vinkkejä, kuinka *vähentää* vahingollisten

vesitähkien vaikutusta. Tuumasta toimeen aloin pää pyörällä kokeilemaan annettuja ohjeita ja hämmennykseni muuttui vähitellen vahvistuneeksi terveydeksi ja kohentuneeksi mielialaksi. Aloin suunnitella vähitellen olohuoneen remonttiakin. Olimme aloittaneet purkutöitä mieheni kanssa olohuoneessamme, missä ajankohtainen vesitähki 8 sijaitsi, kun jotain odottamatonta tapahtui. Heitimme purkutavaraa ulos ikkunasta lasten kanssa, kun mieheni vastaanotti puhelun Aasiasta. Hänelle tarjottiin töitä; palkka olisi kaksinkertainen entiseen verrattuna, hän saisi asunnon työnantajan kustannuksella ja voisi ottaa perheensäkin mukaan! Mieheni ei tarvinnut miettiä tarjousta kovinkaan pitkään; hän lähtisi vajaan kuukauden myöhemmin, saatuaan kaikki tarvittavat paperiasiat ensin kuntoon. Jatkoimme remonttia hämmentyneinä uudesta käänteestä elämässämme. Työtarjous tuli kuin seurauksena vesitähki kahdeksikon aktivoinnista, joten tapahtuma vahvisti minulle, kuinka lentävät tähdet vaikuttavat elämäämme!

Singaporeen lähdin lastemme kanssa liki puoli vuotta myöhemmin kuin mieheni ja aloitinkin varsin pian fengshui-opintoni siellä ollessani; minullahan ei ollut juuri muuta kuin aikaa, valvoessani lapsiani uima-altaan reunalla. Jo ensimmäistä kurssia opiskellessani tiesin, että fengshuista tulisi uusi ammattini. Elämäni sai uutta sisältöä ja vähitellen aloin myös ymmärtämään kaikkia niitä vastoinkäymisiä kuluneiden kymmenen vuoden aikana. Tutkin myös

entisten asuntojen fengshuita ja moneen tapahtumaan löysin vastauksen joko lentävistä tähdistä, tai muodoista. Vakuutuin ennen kaikkea lentävistä tähdistä ja tiesin myös, että paluumme jälkeen Suomeen meidän olisi saatettava peruskorjauksemme valmiiksi ja etsittävä meille uusi koti, joka tukisi tasapuolisemmin asukkaitaan ja ennen kaikkea tukisi terveyttämme. Se koti löytyi aivan vahingossa, aivan kuin se olisi vain odottanut meitä. Entinen kotimme myytiin täyteen pyyntihintaan ja jopa kolme perhettä kilpaili saadakseen sen

omakseen. Entinen talomme tukee uusia asukkaitaan aivan eri lailla kuin meitä aikanaan ja uudet asukkaat ovat olleet hyvinvoivia ja onnellisia kodissaan.

Tämän tarinan kautta haluan kertoa ennen kaikkea siitä, miten fengshui voi vaikuttaa meihin. Fengshuihin ei tarvitse uskoa, se on koko ajan ympäristössämme ja on läsnä. Fengshui ei ole taikaa tai mielen voimaa ja päättäväisyyttä, ei myöskään ”siivousta ja konmaritusta”, tai ns. ”fengshui-tehosteita”, vaan qi’tä, jossa yhdistyvät niin aika, ihminen, kuin paikkakin. Näiden tulkintaan ja hyödyntämiseen tarvitaan paitsi riittävä koulutus ja kokemus, mutta myös herkkyyttä lukea ympäristöä ja ihmisiä.

Mikäli kiinnostuit lentävien tähtien konsultaatiosta, kerron mielelläni lisää. Minuun voi ottaa yhteyttä sähköpostitse: paula@noctiluca.fi tai puhelimitse: 040 5502205 (klo 14-18 arkisin).